

La novena consellera de la C-16

Sílvia Paneque repeteix l'exercici dels seus vuit predecessors i promet l'ampliació de l'artèria viària a l'Alt Berguedà que, des de fa gairebé 20 anys, es resisteix i va de govern en govern

Sílvia Paneque, a Bagà, Berguedà DEPARTAMENT DE TERRITORI.

Amb Sílvia Paneque, ja són nou els consellers de Territori que han sortit a la palestra a anunciar millores a la C-16 entre Berga i Bagà. I, fins ara, cap d'ells no ha complert: Joaquim Nadal, Lluís Miquel Recoder, Santi Vila, Josep Rull, Damià Calvet, Jordi Puigneró, Juli Fernández, Ester Capella i, ara, Paneque.

L'actual titular del Departament de Territori va convocar divendres els alcaldes de la zona i també els mitjans de comunicació a Bagà per anunciar una fórmula que, fins ara, cap dels seus predecessors no s'havia atrevit a plantejar: la col·laboració públicoprivada per desenquistar un projecte que està passant a la història per la cadena de promeses incomplertes.

L'actual govern ha vist com una operadora, Abertis, s'ha postulat per assumir, d'entrada, els prop de 500 milions d'euros que calen per crear nous carrils a la carretera. Tot plegat, en el marc d'una concessió que, més endavant, farà que

l'empresa vagi recuperant la inversió, any a any, fins d'aquí quatre dècades. No sembla un mal tracte per a la concessionària, que acabarà recuperant aquests diners i en farà més.

El model, a més, està pensat per accelerar el procés. L'empresa que guanyi la concessió no començarà a cobrar fins al cinquè any, de manera que li interessarà fer les obres de pressa per començar a explotar l'artèria viària. L'administració ha demostrat en nombroses ocasions que no és àgil a l'hora d'executar obres d'aquesta magnitud i l'impuls d'un actor privat –que, a més, tindrà pressa per enllestir la feina– escurça terminis i, per primera vegada, fa confiar en la inauguració total d'aquest nou monstre viari en pocs anys.

El cas és que, en 20 anys, l'Alt Berguedà s'ha fet un fart de llegir titulars als diaris que fixaven terminis d'inauguració que, després, s'han convertit en sorra de la platja que rellisca i cau entre els dits de les mans. Per això, la sensació de descrèdit en aquesta etapa del procés és inevitable. Divendres, a Bagà, fins i tot hi havia polítics locals que comprovaven a través dels seus mòbils quants consellers s'havien atrevit a comprometre's a tirar endavant la nova C-16. I això que són ells, els polítics de la zona, els que tenen més arguments per creure-hi. Al carrer, la incredulitat és encara més gran. Tan natural com comprensible.

Paneque té el repte de superar aquest dia de la marmota. A favor seu té que el que ha plantejat és inèdit. Ho va anunciar hores abans que, a Berga, s'estrengessin mesures contundents per evitar que, en els embussos sistemàtics de cap de setmana a la C-16, els turistes entrin dins de la ciutat per esquivar les cues i n'acabin col·lapsant els carrers. El Servei Català de Trànsit tancarà les sortides cap al nord cada divendres, a partir d'ara. I a ningú no li escapa que, si fa 20 anys les promeses a la palestra s'haguessin materialitzat, ara no hauria calgut fer-ho. La C-16 tindria dos carrils fins al Túnel del Cadí i el tap que s'hi fa cada cap de setmana no existiria. Com a mínim, a Berga. Potser es traslladaria al Túnel. Però això és ciència-ficció i un meló que, si s'escau, haurà de tallar, d'aquí uns anys, la Cerdanya.